

30. julija je minilo **5 let**, odkar nas je zapustil **g. Bernard Čuk**, ustanovitelj **MoPZ Pobje**.

Na nobeni kulturni prireditvi ni manjkal in mu ni bilo žal časa za to. Velikokrat je brskal po raznih arhivih in kronikah, spraševal ljudi in na tak način zbiral ter zapisoval podatke, tako pomembne za življenje kraja.

Februarja 2007 je o Zadloški »pleh muski« zapisal:

*"Zgodba okrog zadloške pihalne godbe naj bi se zgodila okrog leta 1875, morda prej, verjetno pa malo kasneje. Takrat je bilo posajeno drobceno drevesce, ki se je kasneje razraslo v pravo drevo. Prvi kapelnik zadloške godbe na pihala je bil znani **Jožef Šemrl (1865-1935) iz Male Gore**. Kapelniške obrti in branja not*

se je naučil pri vojaki v Pulju. Pisal je note prav za vse instrumente, kot kažejo arhivi, pa je obvladal celo klavir. Zložil je skladbo

Sladko je vince

, v zapuščini so se našle Vodopivčeve skladbe in celo Wagnerjeva Tristan in Izolda. Šemrl je bil svojevrsten možakar, obvladal je harmoniko, igral je na porokah, v domači gostilni pa celo za enega samega gosta, če je ta le malce namignil. Godba je v času med obema vojnama štela do 17 godcev. Vse črnovrške priredite je polepšala, procesije so bile njene, skratka vedno se je kaj našlo, možakarji se nikoli niso odrekli igranju.

Ko je »Duce« v začetku tridesetih let prejšnjega stoletja prišel v Gorico, so jo tudi njemu na čast urezali. Kmalu zatem pa je fašizem urezal po njih, prepovedali so jim javne nastope, a niso prenehali. S prirojeno zadloško trmo so igrali skrivaj in na ta način veliko prispevali k ohranitvi narodne zavesti. V tem času so imela celo dekleta družinski ansambel – Gregorceve. Za veliko fotografij iz tega časa je poskrbela Marija Rupnik – Štefkova. Slike je sama razvijala, igrala pa je tudi na citre.

*Po drugi svetovni vojni je skupina mlajših Zadložanov godbo ponovno postavilo na noge. Štela je 16 muzikantov, **kapelnik je postal Janez Rupnik – Bukovški**. Priložnosti za nastope je bilo veliko. Veselice, praznovanja, prvomajske budnice, manifestacije za priključitev Primorske. Leta*

1949 pa je godba razpadla. To je pomenilo konec v slovenskem prostoru edinstvene amaterske pihalne godbe, ki je združevala ljudi v različnih političnih obdobjih.

Morda se bodo nekoč znova našli pogumni Bizarjevi, Bukovski, Šemrlovi, Štefkovi, Gregorcovi in drugi. Morda jo bodo nekoč znova urezali.

Malo pred letom 2007 je **domači gostilničar Damjan Lampe** pri Šemrlu Malogorskem našel majhen kovček, v njem pa pravi zaklad. Vsakovrstne note in zapiski so bili v njem dobro ohranjeni. O najdbi je seznanil predsednika idrijske godbe Tomaža Vencija in dirigenta Domna Prezlja. Med zapuščenimi notami se je našlo veliko zanimivih skladb, med njimi tudi Črnovrški marš. Zato je padla zamisel o spominskem koncertu.

Potomci zadloške pleh muske so pripravili razstavo zbranega gradiva in instrumentov ter spominski koncert, ki so ga prav tako izvedli potomci godbenikov. Idrijska pihalna godba je pod taktirko Domna Prezlja začela koncert, kot se za njeno tradicijo spodobi, s koračnico rudarjev. Kaj kmalu je bila na vrsti že omenjena Črnovrška koračnica, ki jo je za 60-članski orkester priredil Prezelj. To je leta 1871 na prošnjo Črnovrščana Antona Kavčiča napisal češki kapelnik vojaške godbe. **Jelka Trček** je za to priložnost napisala kar pesem."

Lep pozdrav!

MoPZ Pobje